

løfte om det, men jeg tror, det vil være uforsigtigt at tage stilling til en ansøgning, der ikke er afsendt og dermed heller ikke modtaget endsige behandlet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2193

5) Til miljø- og energiministeren af:

Niels Jørgen Langkilde (KF):

»Hvordan vurderer ministeren Ormø som botanisk genbank, mener ministeren, at denne genbank er truet som følge af skarvens voldsomme udbredelse på øen, og finder ministeren fredningens formål truet af skarvbestandens udvikling?«

Skriftlig begrundelse

I statsminister Th. Staunings bekendtgørelse af 11. november 1936 om fredning af Holsteinborg Nor angives fredningens formål at være, at »Ormø holdes til Stadighed som nu bevokset med blandet Løvskov«. Skarvernes stærke gødning hindrer i øjeblikket, at Ormø kan holdes bevokset med træer. De kan simpelt hen ikke overleve denne overgødning.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

En række skovområder og skovbevoksninger af en vis størrelse kan have betydning som genbanker, og det er det, spørgsmålet går på for naturligt hjemmehørende træarter og træherkomster. Hvorvidt det gælder for træbevoksning på Ormø vides ikke.

Der foreligger mig bekendt ingen undersøgelse, der viser, om træerne på Ormø, herunder de småbladede linde, er af særlig genetisk sammensætning, som adskiller dem fra de øvrige bevoksninger, som jeg tidligere har talt om.

Hvorvidt Ormøbevoksningen er af en særlig genbankværdi, som bidrager til at forøge den samlede genpulje, er det mig derfor ikke muligt at sige noget klart om. Det forhold, at bestanden af småbladet lind på Ormø er stærkt reduceret, er dog ikke en trussel mod bevaringen af småbladet lind af dansk proveniens, der findes over det meste af landet, herunder i bestande, der synes at forøge sig selv i landets sydlige dele.

Bekendtgørelsen om fredningen fra 1936 fastlægger, at Ormø og Fuglehøj så vidt muligt

bevarer sin naturtilstand, og at Ormø holdes til stadighed som nu bevokset med blandet løvskov. Den første del af fredningens formål er stadig opfyldt, idet samspillet mellem plantedækket og dyrene, herunder skarven, foregår, uden at mennesker griber ind. Ormø er som sådan indbegrebet af et økosystem, der bevarer sin naturtilstand.

Derimod er øens bevoksning af blandet løvskov i de senere år trængt stadig mere tilbage i takt med skarvkoloniens udvikling. Der er stadig, som det også fremgik af vores meningsudveksling fra før, blandet løvskov på en del af øen, men selv om det endnu er usikkert, om også denne del vil forsvinde som følge af skarven, er det klart, at det skovbillede, der fandtes ved fredningens gennemførelse, ikke længere findes, hvilket fredningen i øvrigt heller ikke fastsætter at det skal.

Der er således nok en indre modsætning i fredningen, hvor målet om, at Ormø skal bevare sin naturtilstand, og at øen til stadighed skal holdes bevokset med blandet løvskov, på grund af naturens luner antagelig ikke på længere sigt kan forenes under de vilkår, som jo ligger til grund for fredningen, nemlig at mennesker ikke griber ind i øens tilstand.

Det svar, jeg giver her, ændrer ikke på det svar, jeg gav på det tidligere spørgsmål. Jeg tager af gode grunde ikke stilling til ansøgninger, før jeg har modtaget dem.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Svaret overrasker mig ikke så lidt. Jeg troede, der forelå undersøgelser, der viste, at ikke kun den småbladede lind, men en lang række andre træer i den blandede løvskov derovre havde nogle særlige genetiske kvaliteter. Da ministeren og ministerens embedsmænd ikke mener, at de foreligger, vil jeg høre, om ministeren er indstillet på at lave en sådan undersøgelse, for jeg tror, ministeren vil give mig ret i, at området i høj grad har været skov urørt af menneskehånd igennem århundreder og dermed burde have nogle kvaliteter i de andre træarter, der findes derovre, og som man ikke finder andre steder.

Da vi internationalt forpligter os meget på biodiversitet og i vores udviklingsarbejde sætter meget på på skovområdet at være leveringsdygtige i frø, mener jeg, vi har en mulighed for at redde en ressource. Og jeg vil godt bede ministeren svare på, om han er villig til at foretage sådan en undersøgelse.